

**VOORBIJ
VOOROORDELEN
EN STEREOTYPES**

GENDER EN PARTNERGEWELD



COLOFON

Auteur(s): Saskia Daru (Movisie), Jamila Mejdoubi (Atria), Katrien de Vaan (Regioplan), Anouk Visser (Movisie)

Utrecht, mei 2016

Bestellen: www.movisie.nl

Vormgeving: Ontwerpburo Suggestie & ilusie



kennis en aanpak van
sociale vraagstukken



Deze publicatie is het resultaat van het project 'follow-up genderscan', een samenwerking tussen Regioplan, Movisie en Atria.

In het kader van dit project zijn vier publicaties geproduceerd:

- Voorbij vooroordelen en stereotypes: gender en partnergeweld in de praktijk
- Huiselijk geweld verklaard vanuit genderperspectief: literatuurstudie
- Gendersensitief handelen bij huiselijk geweld: wat doet de gemeente
- Gendersensitief handelen bij huiselijk geweld: handreiking voor casusbespreking

Deze publicatie is mogelijk gemaakt door financiële ondersteuning van de ministeries van OCW, VWS en V&J



Ministerie van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport

VOORBIJ VOOROORDELEN EN STEREOTYPES

Gender en partnergeweld

Om als professional uw rol te pakken bij preventie en hulpverlening, is het van belang de relatie tussen gender en partnergeweld te begrijpen. In dit document gaan we hierop in.

Effectief werken betekent een zo compleet mogelijk beeld hebben van een situatie. Gender is een belangrijke factor in het ontstaan en voortduren van partnergeweld en intergenerationele overdracht. Door het opzetten van een genderbril maken we ons beeld veelzijdiger en geven we onszelf en onze cliënten extra inzicht. Mogelijk doet u dat al? Deze brochure is gebaseerd op het wetenschappelijk onderzoek van de laatste jaren over huiselijk geweld en gender.

Huidige situatie versus de norm

De Tweede Kamer heeft in 2015 het Verdrag van Istanbul geratificeerd dat een aantal eisen stelt aan het beleid van de deelnemende landen rond geweld tegen vrouwen. De Nederlandse aanpak van huiselijk geweld besteedt in haar formuleringen niet expliciet aandacht aan gender als factor in het ontstaan en voortduren van huiselijk geweld. Dat is ook de kritiek van de Verenigde Naties die daarmee ons beleid als onvoldoende gendersensitief bestempeld. Deze kritiek heeft geleid tot de wens van de Nederlandse overheid om meer inzicht in de gendersensitiviteit van de Nederlandse aanpak te krijgen.

Onderzoek heeft vervolgens geresulteerd in het rapport Genderscan aanpak huiselijk geweld. Dit onderzoek laat zien dat het binnen een sekseneutraal geformuleerd beleid, dat zich richt op alle plegers en alle slachtoffers, goed mogelijk is om gendersensitief te handelen. Daarvoor is wel gestructureerde aandacht voor gender nodig. Dat onderzoek is, net als dit document, beperkt tot partnergeweld en intergenerationele overdracht. Het is de voornaamste geweldsvorm binnen het containerbegrip 'huiselijk geweld'. Een substantieel deel van het evident huiselijk geweld vindt plaats door/tussen (ex-)partners.

DE DEFINITIES: GENDER EN SEKSE

De term *seks* wordt gebruikt om te verwijzen naar het biologische verschil tussen mannen en vrouwen. Zo wordt het Nederlandse beleid ten aanzien van huiselijk geweld *sekseneutraal* genoemd, als tegenhanger van *seksespecifiek* (beleid dat is gericht op geweld tegen vrouwen). In deze brochure hanteren we het begrip *gender*, dat betrekking heeft op de sociaal-culturele rollen die aan de seksen gekoppeld zijn, de verwachtingen en de verschillen in macht die daaruit voortvloeien. De vraag voor ons is of we gendersensitief werken: houden we voldoende rekening met de verschillende rollen en wederzijdse verwachtingen? Houden we rekening met machtsverschillen en de afhankelijkheden die daaruit voortkomen? Begrippen rond mannelijkheid en vrouwelijkheid zijn ook sterk verbonden aan de kijk die we als maatschappij hebben op homoseksualiteit en transgenders en hun relaties. Dit staat in deze brochure echter buiten beschouwing.

MAATWERK BIEDEN

Als professional staart u zich niet blind op verschillen tussen bevolkingsgroepen. Misschien wilt u juist ontsnappen aan het automatisme om vrouwen als slachtoffer te zien en mannen als pleger. De boodschap van deze brochure is nadrukkelijk niet dat we terug willen naar stereotypen. Het doel is u te ondersteunen in het beter kijken/observeren en de goede vragen stellen. Daarmee willen we een bijdrage leveren aan het effectiever voorkomen en aanpakken van huiselijk geweld.

MAATWERK = GENDERSENSITIEF HANDELEN

Gendersensitief handelen betekent dat er naar huiselijk geweld wordt gekeken met een genderbril op. Er is dan aandacht voor het effect van gender op het handelen van betrokkenen en de manier waarop dat samenhangt met de dynamiek die (dreigend) geweld veroorzaakt en in stand houdt. U kijkt naar individuen en de manier waarop ze naar zichzelf kijken, op relaties en hoe mannen en vrouwen in een relatie naar elkaar kijken en naar de druk die de maatschappij en sociale netwerken (kunnen) leggen op partners en hun onderlinge relaties. Soms betekent dat andere vragen stellen, maar nog vaker betekent het anders naar de antwoorden van cliënten luisteren. Maatwerk dus!

Voorbeelden van gendersensitief werken:

U bent zich bewust van hoe uw eigen opvoeding, omgeving en ervaring uw beeld van gender in huiselijk geweld kleurt. Bij het **inschatten van risico's** kijkt u ook naar macht en afhankelijkheid tussen de partners, om in te kunnen schatten of iemand de mogelijkheid heeft om een onveilige situatie te verlaten.

Bij het **organiseren van zorg** kijkt u naar de rol die ouderschap speelt in de (ex-)relatie: is het een manier om macht uit te oefenen? Speelt daarbij de verwachting van de familie of de maatschappij een rol? Voelt iemand zich vrij om moederschap of vaderschap anders in te vullen?

Bij het **opnemen van een melding** probeert u wijs te worden uit de verhalen van beide partijen. Geweld van beide kanten betekent niet gelijk geweld: u bent alert op motieven, rechtvaardiging door de pleger, verschillende gevolgen voor mannelijke en vrouwelijke slachtoffers en plegers.

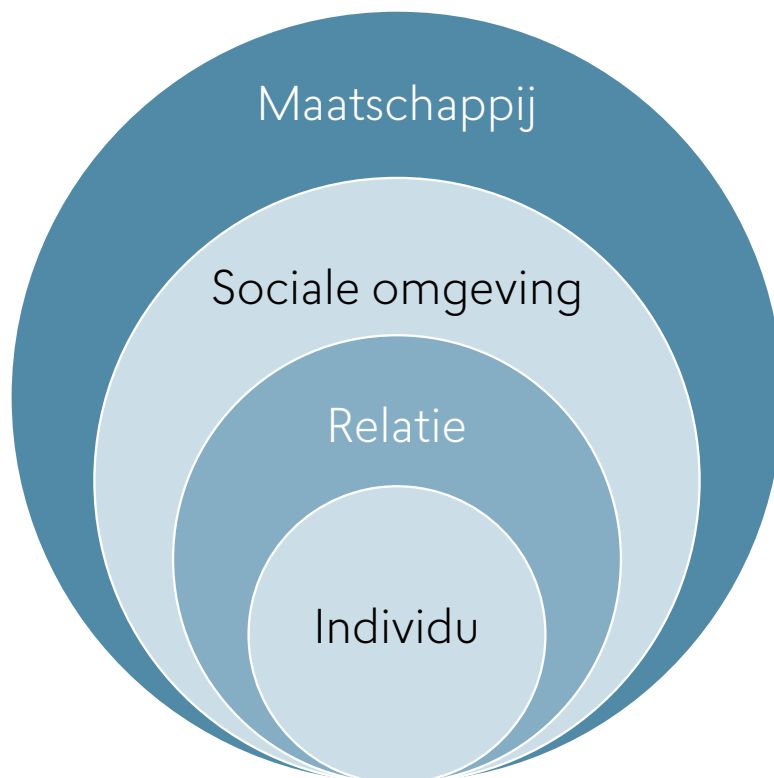
BETER KIJKEN: MEERDERE NIVEAUS

Gender is één van de aspecten die bij huiselijk geweld een rol speelt. Er zijn meerdere kenmerken die een rol spelen bij uw individuele cliënt, bij zijn of haar systeem en in onze maatschappij. Bijvoorbeeld:

- Leeftijd
- Opleidingsniveau
- Inkomen
- Etnisch-culturele achtergrond
- Psychische problematiek
- Verslavingsproblematiek

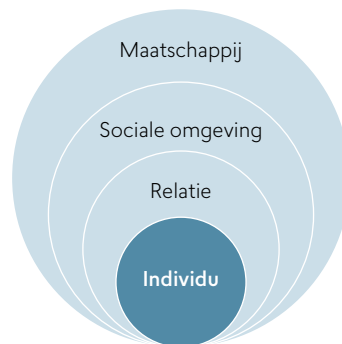
Al deze kenmerken zijn - ten dele - ook verbonden met gender.

Gender speelt op verschillende niveaus. Door een gelaagde blik helpen we onszelf om een beter beeld te krijgen. We maken onderscheid tussen individu/zelfbeeld, relatie/relatiepatronen, sociale omgeving en maatschappelijke regels/normen/waarden/verwachtingen (zie figuur 1). We zoomen per niveau in op de verschillen tussen mannen en vrouwen die het geweld veroorzaken of in de hand houden.



Figuur 1: de verschillende niveaus in de relatie tussen gender en partnergeweld

INDIVIDU



Hoe partners zich in een relatie voelen en gedragen, heeft te maken met hun *zelfbeeld*. Hoe mannen en vrouwen over zichzelf denken als pleger of slachtoffer van geweld wordt ook door gender beïnvloed. De opvattingen over het eigen slachtofferschap of plegerschap komen niet altijd overeen met de werkelijkheid. De opvattingen van partners over mannelijkheid en vrouwelijkheid houden verband met hun gedrag in de relatie. Zulke opvattingen hebben invloed op hun verwachtingen van de partner. Tijdens een relatie, maar ook erna. Deze opvattingen zijn van belang, omdat ze mede bepalen of iemand zich vrij voelt om iets aan een gewelddadige situatie te veranderen; de relatie te beëindigen of hulp te zoeken.

Tips voor professionals

- Probeer het gesprek aan te gaan en ontdek wat voor beelden de partners hebben van mannelijk- of vrouwelijkheid, ouderschap etc. Hanteer hierbij bijvoorbeeld de methode motiverende gespreksvoering.
- Ga oplossingsgericht te werk. Ga daarom bewust niet te veel op het verleden in, maar probeer oplossingen te vinden voor het heden en voor de toekomst. Het zelfbeeld kan echter wel de mogelijke oplossingen beperken. Ga daarover het gesprek aan. Hoe ziet diegene zichzelf en zijn of haar partner: als man, vrouw, vader, moeder? Waar komt dat vandaan en kent diegene ook voorbeelden van hoe andere mensen dat invullen?
- * Wees je bewust van hoe je eigen opvoeding, normen en waarden rond gender en geweld een rol kunnen spelen in je begeleiding van je cliënt.
- Houd afzonderlijke gesprekken met de partners. Voorkom dat macht en controle van directe invloed zijn op de informatie die wordt ingebracht.
- Wees alert op stereotypingen en rechtvaardiging van plegerschap.
- Breng ook consequenties van het geweld voor beide partners in kaart.

Traditionele normen en waarden kunnen bijdragen aan het ontstaan van geweld. Wanneer mannen het idee hebben dat zij falen als kostwinner, door een gebrek aan inkomen of een vrouw die meer verdient, kan dit hun gevoel van mannelijkheid en eer aantasten. Door geweld uit te oefenen hebben zij (onbewust) het idee deze zwakte te compenseren. Andersom gebruiken vrouwen deze 'zwakte' om zichzelf sterker te voelen en de machtsbalans in de relatie te veranderen. Voor mannen kan hun idee van kostwinnerschap en verantwoordelijkheid ook betekenen dat ze (te lang) bij hun gezin blijven. Ook als ze als slachtoffer of als pleger beter afstand zouden kunnen nemen. Door traditionele opvattingen over de rol van de moeder – de

zorg voor het gezin en het gezin bij elkaar houden - kan het voor vrouwen moeilijker zijn om de partner te verlaten.

Tips voor professionals

- Bespreek met een cliënt wat het geweld met zijn of haar zelfbeeld doet. Bespreek hoe de cliënt denkt over de eigen opvoeding, haar eigen moederschap, zijn vaderschap, de verwachtingen die ze van een goed leven hadden. Bespreek hoe dit samenhangt met macht en afhankelijkheid in een relatie. Bespreek hoe geweld een middel is om macht uit te oefenen en afhankelijkheid in stand te houden. Door deze beelden expliciet te maken en te bespreken of een andere invulling mogelijk is creëert de professional samen met de cliënt ruimte voor verandering.

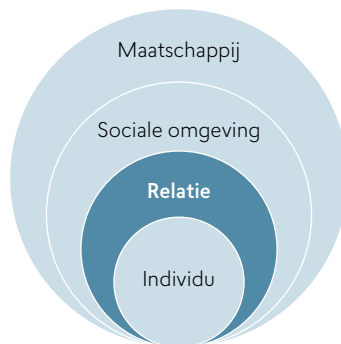
Als we gender bestuderen op individueel niveau moeten we ook kijken naar een gevolg van huiselijk geweld: *intergenerationele overdracht*. Dat betekent het verband tussen geweld dat mensen meemaken in de kindertijd en geweld dat ze plegen of meemaken op volwassen leeftijd. Voor professionals betekent dit dat er extra aandacht moet zijn voor de individuele kinderen in een gezin waar geweld speelt, ook als dat niet expliciet op hen gericht is, en voor de rolpatronen waarmee jongens en meisjes worden opgevoed.

De uitingsvormen van trauma verschillen als gevolg van gender. De behandeling ervan kan verschillend worden ingezet wanneer het jongens of meisjes betreft. Over het algemeen wordt waargenomen dat meisjes meer internaliserend reageren en jongens meer externaliserend. Meisjes lijken in een toekomstige relatie meer kans te hebben om slachtoffer te worden van huiselijk geweld. Jongens lijken meer kans te hebben om in een toekomstige relatie plegger van huiselijk geweld te worden. Er is weinig ervaring opgedaan met effectieve interventies voor jongens of meisjes die huiselijk geweld hebben meegemaakt. Vanuit interventies die gericht zijn op seksualiteit en relaties is wel te concluderen dat het nuttig kan zijn om onderscheid tussen de seksen te maken. Bijvoorbeeld door (ook) gesprekken met alleen jongens of met alleen meisjes te organiseren. Of door verschillende gespreksvormen aan te bieden. Er bestaan veelbelovende interventies die ideeën over mannelijkheid en vrouwelijkheid, in relatie tot geweld en zelfbeeld, behandelen.

Tips voor professionals

- Zet in op hulp aan alle leden van het systeem, inclusief de kinderen.
- Hou bij kinderen rekening met de verschillende socialisatie van jongens en meisjes. Wees je bewust van verschillen in hoe trauma zich uit. Zorg dat aanbod aansluit bij jongens én meisjes.
- Benoem tijdens interventies met kinderen/jongeren bewust mannelijkheid en vrouwelijkheid en hoe die zich met huiselijk geweld verhouden. Besteed daarbij ook aandacht aan macht, afhankelijkheid en de relatie met geweld.

RELATIE EN RELATIEPATRONEN



Gender speelt ook een rol in de relatiepatronen waarin koppels terecht komen. Gekeken vanuit *opvoeding en invloeden van buitenaf* spelen mannen en vrouwen vaak een verschillende rol in relaties. Partners hebben verwachtingen over hun relatie en hoe die er uit zou moeten zien. Hulpverleners hebben die ook. Een hulpverlener die gendersensitief wil werken is zich van eigen beelden en opvattingen bewust. Een systeemgerichte aanpak moet de dynamiek in een relatie goed in kaart brengen. Daarvoor is het nodig om betrokkenen apart van elkaar te horen. Partners oefenen druk op elkaar uit, waardoor een gezamenlijk gesprek geen volledig beeld geeft.

In relaties waar sprake is van een *negatieve communicatiestijl* is meer kans op partnergeweld. Mannen die minder communicatief vaardig zijn, lopen een groter risico om hun vrouw psychisch of fysiek te mishandelen. Vrouwen die minder communicatief vaardig zijn lopen juist een groter risico om slachtoffer te worden van psychisch geweld.

Tips voor professionals

- Zet waar mogelijk en nodig in op een andere/betere manier van communiceren tussen partners. Leer partners communicatiepatronen te herkennen. Erken dat communicatiestijl samenhangt met sekse en opvoeding, maar dat dit ook te veranderen is.
- Breng met elk van de partners in kaart hoe zij macht, afhankelijkheid en verwachtingen van elkaar in de relatie zien. Benoem de relatie hiervan met het geweld.

Het moment van *scheiding* is een cruciale fase; dit is het moment waarop (ex-)partners vaak starten met het gebruik van geweld of waarop reeds aanwezig geweld escaleert. Veelal is degene die het geweld pleegt op zo'n moment, degene die zich verlaten voelt. Het is van belang extra alert te zijn op escalierend geweld wanneer er sprake is van scheiding.

Als partners (gezamenlijke) kinderen hebben voegt dat een extra dimensie toe. Stereotype opvattingen over vaderschap, moederschap, opvoeding en kostwinnerschap kunnen ertoe leiden dat slachtoffers de relatie niet ontvluchten. Ook de al dan niet reële dreiging van geweld tegen de kinderen speelt natuurlijk een rol. Vaders en moeders voelen zich vanuit hun eigen perspectief verantwoordelijk voor het bijeen blijven van het gezin.

Tips voor professionals

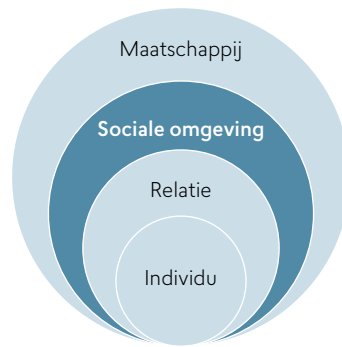
- Breng in kaart hoe opvattingen over ouderschap en scheiding een rol spelen in het (voortduren van) het geweld.
- Erken dat scheiding een noodzakelijke stap kan zijn, maar tegelijk ook risico's voor escalatie van relatieproblemen en geweld met zich meebrengt. Bespreek hoe veiligheid kan worden gewaarborgd in deze periode.
- Wees er op alert dat kinderen schade kunnen ondervinden van partnergeweld, maar ook dat de aanwezigheid van kinderen een risicofactor kan vormen.

Zwangerschap is een risicofactor voor geweld; veel studies tonen namelijk aan dat tijdens de zwangerschap huiselijk geweld kan beginnen of verergeren. Tijdens de zwangerschap gebruikt de pleger vaak ook andere vormen van fysiek geweld, zoals slaan in buik of genitaliën. Direct na de zwangerschap is de kans op ernstige vormen van geweld het grootst. Geweld tijdens de zwangerschap kan ernstige gevolgen hebben voor de gezondheid van de moeder maar ook voor het ongeboren kind.

Tips voor professionals

- Wees juist tijdens de zwangerschap alert op signalen van huiselijk geweld.

SOCIALE OMGEVING



De sociale omgeving van cliënten reageert verschillend en soms tegenstrijdig op geweld, in het bijzonder op moeders in een geweldssituatie. Moeders zouden hun kinderen moeten beschermen tegen het geweld. Tegelijkertijd worden vrouwen er op aangekeken door hun sociale omgeving als ze ervoor kiezen om bij hun partner te blijven. Datzelfde gebeurt ook als ze er juist voor kiezen om hun partner te verlaten, omdat ze dan het gezin niet bij elkaar houden. Er lijkt geen juiste keuze te zijn. Ook op mannelijk slachtofferschap wordt door de omgeving vaak slechts afwijzend in plaats van begrijpend gereageerd.

Tips voor professionals

- Door te investeren in de steun van de omgeving, ongeacht welke keuze het slachtoffer maakt over blijven of vertrekken, kan er meer praktische en emotionele ondersteuning voor het slachtoffer georganiseerd worden.

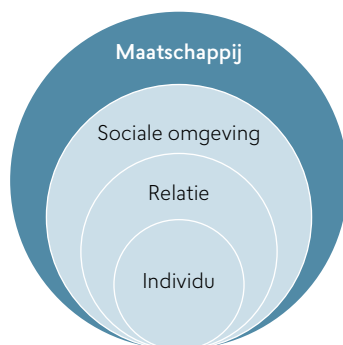
Financiële afhankelijkheid kan ervoor zorgen dat het lastig is om de partner te verlaten. Er is dan bijvoorbeeld niet voldoende inkomen om in eigen levensonderhoud en huisvesting te voorzien. Vooral vrouwen zijn vaker financieel afhankelijk van hun partner. In 50% van de gevallen zijn vrouwen niet economisch zelfstandig. Deze financiële afhankelijkheid vergroot voor vrouwen de kans om slachtoffer te worden van geweld. Voor mannen kan de financiële afhankelijkheid van de partner ook een reden zijn om ondanks het geweld dat tegen hen is gericht bij het gezin te blijven om te zorgen dat het gezin niet financieel in de problemen komt.

Wanneer vrouwen *hulp krijgen bij het vinden van een woning*, zullen zij eerder een gewelddadige relatie beëindigen. Problematisch hierin is een eventueel gebrek aan inkomen. Slachtoffers van huiselijk geweld kunnen namelijk in Nederland een woning toegewezen krijgen, maar alleen wanneer zij voldoende inkomen hebben en in het bezit zijn van een geldig verblijfsdocument. Noodopvang of netwerkopvang in de sociale omgeving van het slachtoffer kan een cruciale rol in spelen om geweld te kunnen beëindigen.

Tips voor professionals

- Ga na of er sprake is van financiële afhankelijkheid en welke rol dit speelt voor een stel om wel of niet bij elkaar te blijven. Zoek, eventueel met andere professionals, naar ondersteuning die (ook) op deze financiële kant en het vinden van een woning gericht is..

MAATSCHAPPIJ



De maatschappelijke opvattingen over sekse en gender zijn in de loop der jaren flink veranderd. Ook als het gaat om hoe sekse en gender een rol spelen bij huiselijk geweld. Soms denkt men dat de emancipatie nu toch wel voltooid is en zien ze veel vormen van afhankelijkheid en machtsongelijkheid over het hoofd. De algemeen geldende opvattingen, waarden en normen werken door in de sociale omgeving, de relatie van mensen en in hun persoonlijke opvattingen. Iedereen is een kind van zijn tijd. Bepaalde opvattingen, verwachtingen en rolpatronen zijn zo vanzelfsprekend dat we het effect ervan niet meer zien. Dit vraagt des te meer om een bewuste gendersensitieve blik in het geval van geweld. Maar ook om bewustzijn van de hulpverlener dat cliënten andere, meer stereotype beelden van zichzelf en hun partner kunnen hebben dan de hulpverlener zelf. Praktisch gezien worden partners in een gewelddadige relatie ook geconfronteerd met een aantal *maatschappelijke regelingen en wetten* die van invloed zijn op hun mogelijkheden om te zorgen voor veiligheid voor zichzelf en hun gezin. We staan hieronder stil bij een aantal aandachtspunten.

De meeste experts in Nederland raken er langzaam over eens dat het gezamenlijk *ouderschapsplan* prima werkt wanneer de ouders op een goede manier met elkaar kunnen omgaan. Wanneer er sprake is van een destructieve relatie of partnergeweld werkt het niet. We zouden beter onderscheid moeten maken tussen zogeheten vechtscheidingen en een scheiding waarin partnergeweld speelt. Wanneer geweld voortduurt, escaleert of begint in een scheiding werkt een gezamenlijk ouderschapsplan als machtsmiddel. Omdat kinderen vaker bij hun moeder blijven wonen, betekent het ouderschapsplan ook dat de vaders invloed blijven houden op het dagelijks leven in het huishouden van de moeder. In het geval van huiselijk geweld - en vooral in gevallen waar psychopathologie speelt - zorgt dit voor een extra onveilige situatie.

Een migrantenvrouw (en -man) die meekomt met een partner die een reguliere *verblijfsstatus* bezit, heeft de eerste vijf jaar een afhankelijke verblijfsvergunning. In de praktijk zijn vooral veel vrouwen afhankelijk van de verblijfsstatus van hun man. Aangifte doen of klagen over degene die jouw toekomst in dit land in de hand heeft, is niet erg realistisch. Uit de ervaringen in de mannenopvang blijkt dat ook voor mannen de afhankelijke verblijfsstatus een cruciale rol kan spelen in het ontstaan én het voortduren van geweld.

Migrantenvrouwen vormen een bijzonder kwetsbare groep; zij ervaren extra afhankelijkheden. Zo woont de familie van de vrouw vaak in het land van herkomst. Dit vergroot het risico op *sociale isolatie*. Ze zijn de taal niet kundig waardoor het lastig is om een sociaal netwerk op te bouwen of te participeren op de arbeidsmarkt, maar ook om professionele hulp te zoeken en te communiceren met professionals. Migrantenvrouwen zijn vaak op meerdere manieren afhankelijk van hun partner.

Tips voor professionals

- Wees je bewust van de manier waarop wet- en regelgeving de situatie van slachtoffers van huiselijk geweld kan beïnvloeden. Verwijs waar nodig naar juridische ondersteuning.

NABESCHOUWING: ZIJN MANNEN EN VROUWEN IN GELIJKE MATE SLACHTOFFER EN PLEGER?

De rol van gender wordt zichtbaar in hoe veel partnergeweld voorkomt en hoe dat geweld eruitziet voor mannen en vrouwen. Genderverschillen zien we terug in sekseverschillen. De aard en omvang van huiselijk geweld is door tal van onderzoekers vastgesteld, maar er bestaat geen eenduidig beeld. Wanneer er wordt gekeken naar de aard en de ernst van het geweld, dan zijn vrouwen vaker slachtoffer van ernstig geweld. Vrouwen zijn vaker pleger van gewelddadig verzet, het slachtoffer verzet zich dan door middel van geweld tegen de mannelijke pleger na een lange periode van geweld. Ook is aangetoond dat mannen als pleger vaker angst (kunnen) genereren bij de vrouw, doordat zij fysiek meestal sterker zijn. De man is dus niet perse de pleger en de vrouw niet per se het slachtoffer. De aard van partnergeweld door mannen tegen vrouwen, en de gevolgen daarvan voor vrouwen, zijn wel veelal ernstiger dan van partnergeweld door vrouwen tegen mannen. Vrouwen hebben een drie keer zo grote kans op verwondingen en een vijf keer zo grote kans op verwondingen waarbij medische hulp nodig is. Vrouwelijke slachtoffers hebben vaker last van een posttraumatische stress-stoornis (PTSS); ze vrezen vaker voor hun leven en in het uitzonderlijke geval dat het geweld fataal is, zijn de slachtoffers bij partnergeweld veel vaker vrouw. Hoewel beide partners een aandeel (kunnen) hebben in de spiraal van geweld, moet dat aandeel niet worden verward met gelijke verantwoordelijkheid voor het geweld. dat ligt bij de pleger.

KIJKEN NAAR HUISELIJK GEWELD: PROFIEL VAN HET GEWELD

In de literatuur wordt onderscheid gemaakt tussen drie verschillende profielen van partnergeweld. Het type geweld bepaalt ook de aanpak. De profielen zijn: *common couple violence*, *intiem terrorisme en gewelddadig verzet*:

- *Common couple violence* is geweld waarbij de partners in een relatie zowel slachtoffer als pleger zijn. Wel kan er verschil zijn in de ernst van het geweld en de consequenties van het geweld, waarbij de gevolgen voor vrouwen vaak ernstiger zijn en ze meer angst ervaren.
- *Intiem terrorisme* is geweld waarbij macht en controle een grote rol spelen. De pleger probeert de partner langdurig en ernstig te domineren. De man is in het huidige onderzoek bij dit geweldsprofiel veel vaker de pleger en de vrouw het slachtoffer.
- *Gewelddadig verzet* wordt ook wel omschreven als zelfverdediging waarbij het slachtoffer geweld gebruikt als verzet tegen een lange periode van geweld. Hier gaat het vaker om vrouwen die pleger zijn.

Deze geweldsprofielen zeggen wat over de onderliggende interactie tussen partners, over het gebruik van macht en controle in de relatie en over onderlinge afhankelijkheden, en zijn van daaruit interessant voor hulpverlening: koppels waarbij *common couple violence* speelt, hebben een andere benadering en aanpak nodig, dan stellen waarbij er sprake is van *intiem terrorisme* en/of *gewelddadig verzet*. Deze profielen moeten echter niet leidend zijn voor de hulpverlening. Ze kunnen helpen om aan gender gerelateerde aspecten van het geweld in kaart te brengen en te adresseren. Ze moeten niet worden gebruikt om stellen aan de start van een traject in een hokje te plaatsen; geweldsdynamiek vergt diepgaand onderzoek voordat deze goed in kaart kan worden gebracht. Het is belangrijk elke situatie van (dreigend) partnergeweld op zichzelf te beoordelen.